

CONTROLEORGaan OP DE POLITIELE INFORMATIE

Uw referentie	Onze referentie	Bijlage(n)	Datum
	DA210001		18/02/2021

Betreft: Advies betreffende Wetsvoorstel wegverkeerswet – onbemande automatische toestellen (camera's)

Het Controleorgaan op de politie informatie (hierna afgekort 'COC' of 'Controleorgaan').

Gelet op de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (BS, 5 september 2018, hierna afgekort als 'WGB') inzonderheid het artikel 59 §1, 2^e lid, artikel 71 en Titel VII, inzonderheid artikel 236.

Gelet op de wet van 3 december 2017 tot oprichting van een Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna afgekort 'WOG').

Gelet op de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt (hierna 'WPA').

Gelet op de *Law Enforcement Directive* 2016/680 van 27 april 2016 (hierna *LED*).

Gelet op de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens.

Gelet op het verzoek van de Kamervoorzitster van 29/12/2020 aan de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) om advies uit te brengen over het wetsvoorstel wegverkeerswet.

Gelet op de overmaking op 15/01/2021 door de GBA van voormeld verzoek aan het Controleorgaan.

Gelet op het verslag van de heer Koen Gorissen, lid-raadsheer in het Controleorgaan.

Brengt op 18 februari het volgend advies uit.

I. Voorafgaande opmerking nopens de bevoegdheid van het Controleorgaan

1. In het licht van, respectievelijk, de toepassing en omzetting van de Verordening 2016/679¹ en de Richtlijn 2016/680² heeft de wetgever de taken en opdrachten van het Controleorgaan grondig gewijzigd. Artikel 4 § 2, vierde lid van de WOG bepaalt dat de competenties, taken en bevoegdheden als toezichthoudende autoriteit voorzien door de Verordening 2016/679 voor de politiediensten in de zin van artikel 2, 2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, worden uitgeoefend door het Controleorgaan.

2. Het Controleorgaan moet geraadpleegd worden bij de voorbereiding van wetgeving of een regelgevende maatregel die verband houdt met de verwerking van persoonsgegevens door de politiediensten van de geïntegreerde politie (zie artikel 59 §1, 2^e lid en 236 §2 WGB, artikel 36.4 van de AVG en artikel 28.2 van de Richtlijn politie-justitie of *LED*). Daarbij heeft het Controleorgaan de opdracht om te onderzoeken of de voorgenomen verwerkingsactiviteit door de politiediensten in overeenstemming is met de bepalingen van Titel 1 (voor de niet-operationele verwerkingen)³ en Titel 2 (voor de operationele verwerkingen) van de WGB⁴. Wat betreft derhalve in het bijzonder de verwerkingsactiviteiten in het kader van de opdrachten van bestuurlijke en/of gerechtelijke politie brengt het Controleorgaan advies uit, hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van de Regering of van de Kamer van volksvertegenwoordigers, van een bestuurlijke of gerechtelijke overheid of van een politiedienst, inzake iedere aangelegenheid die betrekking heeft op het politionele informatiebeheer zoals geregeld in Afdeling 12 van Hoofdstuk 4 van de wet op het politieambt⁵.

3. Het Controleorgaan is, ten aanzien van de politiediensten, de Algemene Inspectie van de federale politie en lokale politie (afgekort 'AIG') zoals bedoeld in de wet van 15 mei 2007 op de Algemene Inspectie en de Passagiersinformatie-eenheid (hierna afgekort 'BEL-PIU') bedoeld in Hoofdstuk 7 van de wet van 25 december 2016 tevens belast met het toezicht op de toepassing van Titel 2 van de GBW en/of de verwerking van persoonsgegevens zoals bedoeld in de artikelen 44/1 tot 44/11/13 van de wet op het politieambt en/of elke andere opdracht die haar krachtens of door andere wetten wordt verleend.⁶

¹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming of 'AVG').

² Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad (hierna 'Richtlijn politie-justitie' of *LED*).

³ Artikel 4 §2, vierde lid WOG.

⁴ Artikel 71 §1, derde lid WGB.

⁵ Artikelen 59 §1, 2^e lid en 236 § 2 WGB.

⁶ Artikel 71 §1, derde lid juncto 236 § 3, WGB.

4. Het Controleorgaan is tot slot ingevolge artikel 281, § 4, van de algemene wet van 18 juli 1977 "inzake douane en accijnzen", zoals gewijzigd door de wet van 2 mei 2019 "tot wijziging van diverse bepalingen met betrekking tot de verwerking van passagiersgegevens" ten aanzien van de Dienst Geschillen van de Algemene Administratie van Douane en Accijnzen bevoegd in het kader van de vorderingen gericht aan de BELPIU in fiscale materies.

II. Voorwerp van de aanvraag

5. In het ingevulde GBA formulier van de adviesaanvraag worden in Deel 2, rubriek 4 en met name meer specifiek de vraag of "Het ontwerp betrekking (heeft) op of de verwerking(en) van persoonsgegevens door een of meer van de volgende autoriteiten (impliceert)", de politiediensten aangevinkt; vandaar dat het ontwerp door de GBA aan het Controleorgaan werd overgemaakt in het kader van het één loket principe.

III. Bespreking van de aanvraag

6. Artikel 62 van de wegverkeerswet⁷ (WPW) luidt momenteel als volgt : "...De vaststellingen gesteund op materiële bewijsmiddelen die door bemande automatisch werkende toestellen worden opgeleverd, hebben bewijskracht zolang het tegendeel niet is bewezen, wanneer het gaat om overtredingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten.

*De vaststellingen gesteund op materiële bewijsmiddelen die door **onbemande automatisch werkende toestellen** worden opgeleverd, hebben bewijskracht zolang het tegendeel niet bewezen is, wanneer het gaat om overtredingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten vermeld in een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit. Wanneer een overtreding werd vastgesteld door onbemande automatisch werkende toestellen, wordt er melding van gemaakt in het proces-verbaal..."*

Dit koninklijk besluit⁸ van 18 december 2002 (hierna 'het KB') voorziet in 12 overtredingen, waarvoor de onbemande automatisch werkende toestellen materiële bewijsmiddelen opleveren met bijzondere bewijskracht.

7. De aanvrager stelt dat door de continue vooruitgang in technologische ontwikkelingen het Koninklijk besluit steeds dient te worden aangepast. De aanvrager stelt dat hij niet begrijpt waarom er een verschil in behandeling is tussen diverse vormen van overtredingen vastgesteld door

---

⁷ Wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer (genoemd 'de wegverkeerswet' of Wet Politie Wegverkeer, afgekort, WPW)).

⁸ Koninklijk besluit van 18 december 2002 tot aanwijzing van de overtredingen waarvan de vaststelling gesteund op materiële bewijsmiddelen die door onbemande automatisch werkende toestellen worden opgeleverd, bewijskracht heeft zolang het tegendeel niet bewezen is ('Koninklijk besluit onbemande automatische toestellen').

onbemande automatische werkende toestellen, met name waarom deze bijzondere bewijswaarde wél voor sommige overtredingen geldt, opgenomen in het koninklijk besluit, en voor andere niet.

8. Het wetsvoorstel stelt de intrekking voor van de verplichting om in een Koninklijk besluit de overtredingen geregistreerd door onbemande automatische werkende toestellen vast te leggen die een bijzondere bewijswaarde genieten. Derhalve zou naar analogie met de bemande automatisch werkende toestellen, worden voorzien dat de materiële bewijsmiddelen die door onbemande automatisch werkende toestellen worden opgeleverd, bewijskracht hebben voor alle overtredingen van de wegverkeerswet en haar uitvoeringsbesluiten zolang het tegendeel niet bewezen is. Het komt uiteraard aan de wetgever toe om de bijzondere bewijswaarde van een vaststelling door een onbemand automatisch toestel al dan niet uit te breiden naar alle mogelijke inbreuken op de wegverkeerswet. Er dient echter wel duidelijkheid te zijn hoe (bv. door middel van welke algoritmes, verwerkingsprocessen, eventueel gebruik van gezichtsherkenningstechnologie, enz. ...) men deze vaststellingen zal doen, met welke camera's, en welke regelgeving hierop van toepassing zal zijn (cfr. Infra).

IV. Wettelijke basis

9. Het wetsvoorstel zou met andere woorden de verplichting opheffen om de overtredingen van de wegverkeerswet vastgesteld door middel van automatische werkende onbemande toestellen, met bijzondere bewijswaarde, in een Koninklijk besluit op te nemen. Een eerste vraag die zich hier stelt is deze naar de beweegredenen die in het verleden aan de basis lagen om dergelijke overtredingen te beperken en in een apart Koninklijk besluit op te nemen. Wat was de ratio legis om een onderscheid in bewijswaarde te creëren tussen enerzijds overtredingen die geregistreerd werden door bemande, en anderzijds door onbemande camera's? Bij het nagaan van de historiek van art. 62 werd het duidelijk dat er geen parlementaire stukken voorhanden zijn voor de wet d.d. 16/03/1968 daar deze wet in feite een Koninklijk besluit is dat verschillende wetten i.v.m. wegverkeer coördineert. Het huidig art. 62 werd niet opgenomen in het koninklijk besluit van 16/03/1968, maar later ingevoerd bij wet van 04/08/1996 (art. 8) over de erkenning en gebruik van bemande en onbemande automatisch werkende toestellen. Deze wet werd reeds voorafgegaan door een lang parlementair debat over de bemande en onbemande automatisch werkende toestellen, dat een aanvang nam in 1990. De parlementaire voorbereidingen van de wet van 04/08/1996 verwijzen immers naar een vorig wetgevingsdossier dat omwille van de ontbinding van de kamers was komen te vervallen. Bij het doornemen van de parlementaire voorbereidingen van beide wetgevingsdossiers is er geen duidelijk antwoord te vinden op bovenvermelde vraag. De enige verklaring ligt klaarblijkelijk bij de aard van de overtredingen, met name enkel zware verkeersovertredingen komen in aanmerking⁹.

⁹ Wet 04/08/1996 – Parlementaire voorbereidingen zitting 1995-1996: <https://www.dekamer.be/kvvcr/showpage.cfm?section=/flwb&language=nl&cfm=/site/wwwcfm/flwb/flwbn.cfm?&legislat=49&dossierID=577>; <https://www.senate.be/www/?Mival=dossier&LEG=1&NR=362&LANG=nl>;

Bij het raadplegen van de relevante rechtsleer is er evenmin een duidelijk antwoord voorhanden¹⁰.

De vraag blijft overigens wel: waarom zouden nu **alle** door onbemande toestellen geregistreerde overtredingen bijzondere bewijswaarde moeten genieten? Op welke eventuele juridische grenzen stoot dergelijke verruiming?

10. De motivering van de wetswijziging met name 'de technologische vooruitgang' en de hiermee gepaard gaande constante nood om het Koninklijk besluit aan te passen is niet helemaal duidelijk noch overtuigend. De automatische toestellen bieden door de technologische vooruitgang - het voorstel vermeldt bijvoorbeeld de *ANPR*¹¹-camera's - , wel meer mogelijkheden, waardoor ze meer inbreuken kunnen capteren die vervolgens kunnen/moeten worden opgenomen in het uitvoeringsbesluit. Het lijkt echter ook in zo'n scenario nog steeds nuttig om te bekijken of deze bijzondere bewijswaarde wel passend is of niet. Verder wordt gesteld dat het Koninklijk besluit 'constant' diende aangepast te worden, maar het is sinds 1996 niet dermate vaak gewijzigd en er werden niet bijster veel verkeersovertredingen aan toegevoegd. Bovendien is het wijzigen van een koninklijk besluit een vrij eenvoudige legistische handeling die geen tussenkomst van de wetgever vraagt. Het overleg ervan in Ministerraad brengt bovendien met zich mee dat er een zekere politieke consensus moet worden bekomen waardoor ook het maatschappelijk debat rond verkeershandhaving een kans krijgt.

11. Overeenkomstig het aangifteformulier van de aanvrager, betreft het verwerkingen voor toezichts- of controle doeleinden. Het is een volledig geautomatiseerde verwerking. Er vindt een kruising/koppeling plaats van persoonsgegevens afkomstig uit verschillende bronnen. De verwerking kan leiden tot een beslissing met negatieve gevolgen voor de betrokkene. De gegevens die worden geregistreerd kunnen worden meegedeeld of zijn toegankelijk voor een derde. Al deze kenmerken vormen 'red flags' waarbij men extra aandachtig/voorzichtig dient om te springen met deze verwerkingen. Er moeten voldoende 'safeguards' / 'checks and balances' in plaats zijn gesteld om zo'n verwerkingen rechtmatig te laten verlopen. Des te meer zou een 'Data Protection Impact Assessment' (DPIA) in dergelijk geval een hele meerwaarde betekenen omdat deze net toelaat een *a priori* risico-analyse te maken. Dit maakt het mogelijk bepaalde risico's en/of gevaren in kaart te stellen en laat toe na te denken hoe deze kunnen worden beperkt.

Vorige legislatuur – wetvoorstel tot wijziging van art. 62 van de wet van 16/03/1968, vervallen: <https://www.dekamer.be/kvvcr/showpage.cfm?section=flwb&language=nl&cfm=/site/wwwcfm/flwb/flwbn.cfm?legislat=48&dossierID=474>; https://www.senate.be/www/?MIval=/index_senate&MENUID=22102&LANG=nl.

¹⁰ P. DE HERT, "De strijd tegen verkeersovertredingen: Nut en juridische opportuniteit van de wet van 4 augustus 1996", *RW* 1997, 105 – 112; B. DEWIT, "La force probante des constatations des agents verbalisants" in *La Circulation Routière*, 160 - 203; P. LEVAIN, "Het bewijs in verkeerszaken", *Verkeer, Aansprakelijkheid, Verzekering* 2007, 319 – 324; BRUGGEMAN, "Art. 62 in *Wegverkeer*, 2018; STERKENS, "De opsporing en vaststelling van inbreuken", *Bestendig handboek verkeer*, 209 – 237, 2020.

¹¹ *Automated Number Plate Recognition*.

12. Het is overigens onduidelijk welke camera's zouden worden gebruikt om deze vaststellingen te doen. Zouden bijvoorbeeld eveneens *ANPR*-camera's worden ingeschakeld? Zoals de aanvrager verduidelijkt in de toelichting, kunnen en worden steeds meer overtredingen door zogenaamde *ANPR*-camera's op geautomatiseerde wijze worden vastgesteld. In de praktijk worden een zeer substantieel deel van de overtredingen op de wegverkeerswet inderdaad vastgesteld door politionele *ANPR*-camera's. Dit geeft aanleiding tot vragen m.b.t. de verhouding van dit voorstel en overigens van artikel 62 van de wegverkeerswet op zich tot de basis en gemeenrechtelijke regeling betreffende politieel cameragebruik in de WPA.

Art. 25/1, §1 WPA luidt als volgt: *"Deze afdeling regelt de plaatsing en het gebruik van camera's op zichtbare wijze door de politiediensten. De camera's waarvan de modaliteiten voor plaatsing en gebruik door de politiediensten worden geregeld door of krachtens een bijzondere wetgeving worden niet beoogd door deze afdeling."*

De camera's geregeld door de wegverkeerswet vallen aldus in principe niet onder de gemeenrechtelijke camera en *ANPR* regeling van de WPA. De *ANPR*-camera's worden immers expliciet geregeld in art. 44/2, §3 WPA en vallen aldus wel degelijk en uitsluitend onder het WPA regime. De wegverkeerswet kan gezien worden als de *lex specialis* ten aanzien van de WPA. Alleen, de wegverkeerswet bevat geen **uitgeschreven** (in de zin van de WPA) regels met betrekking tot *ANPR*-camera's. Of er een **uitgeschreven** regeling voorhanden is in art. 62 Wegverkeerswet m.b.t. de automatisch werkende toestellen is trouwens nog maar de vraag.

Hoe dan ook, de vaststelling is dat de overgrote meerderheid van de overtredingen op de wegverkeerswet (zullen) worden vastgesteld door *ANPR*-camera's. Hierbij rijzen dan ook vragen m.b.t. bijvoorbeeld de toestemming, de bewaartermijnen en de andere modaliteiten zoals die voorzien zijn in de WPA. Die gelden in beginsel immers niet voor de camera's die onder de wegverkeerswet vallen.

13. Dit wetsvoorstel lijkt m.a.w. **de** gelegenheid om de regels van artikel 62 wegverkeerswet aan te passen aan of in lijn te brengen met de WPA of minstens de verhouding tussen de beiden duidelijk te maken. Welke wetgeving is met andere woorden van toepassing op de *ANPR*-camera's? In de praktijk worden bijvoorbeeld *ANPR*-camera's niet enkel gebruikt om inbreuken op de wegverkeerswet vast te stellen, maar ook om onder meer op reactieve wijze bij te dragen aan de bewijsvoering voor eender welke misdrijven (inbreuken verdovende middelen, mensenhandel-mensesmokkal, woning- en ladingdiefstallen door rondtrekkende daderbendes, enz. ...). Hoe verhoudt dit gegeven zich tot het 6^e lid van art. 62 wegverkeerswet dat stelt dat *"Onverminderd de bepalingen van artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering, de toestellen en de inlichtingen die deze toestellen verstrekken, slechts (mogen) worden gebruikt voor gerechtelijke doeleinden in verband met de bestraffing van de overtredingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten, begaan op de openbare weg, alsook met het oog op de regeling van het wegverkeer.* Is deze bepaling actueel houdbaar, laat staan bij een

volledige uitrol van het *ANPR* netwerk (*AMS* of *ANPR Management System*) dat op termijn rond de 3.500 camera's zal tellen?

Het 5^e lid van art. 62 wegverkeerswet (*De Koning kan, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de bijzondere voorwaarden voor het gebruik, de raadpleging en de bewaring van de gegevens die door deze toestellen worden opgeleverd, vaststellen. Wanneer de Commissie geen advies heeft uitgebracht binnen de haar wettelijk voorgeschreven termijnen, wordt zij geacht akkoord te gaan*) is eveneens achterhaald. Deze bepaling heeft het nog over de oude privacycommissie. Bovendien is thans het Controleorgaan de data protectie autoriteit van de geïntegreerde politie.

Het Controleorgaan pleit m.a.w. voor een globale herziening van art. 62 WPW en dit te laten corresponderen met de bepalingen betreffende het cameragebruik en de technische gegevensbanken voorzien in de WPA.

14. Art. 44/11/3septies WPA voorziet onder meer in het gebruik van *ANPR*-camera's voor "*de inbreuken betreffende de politie over het wegverkeer, met toepassing van artikel 62 van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer.*"

Art. 44/11/3octies WPA voorziet verder in *een impact- en risicoanalyse (DPIA) op het vlak van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en op operationeel niveau, met name wat de categorieën van verwerkte persoonsgegevens betreft, de proportionaliteit van de aangewende middelen, de te bereiken operationele doelstellingen en de bewaartermijn van de gegevens die nodig is om deze doelstellingen te bereiken.* Dergelijke *DPIA* werd in het verleden opgesteld voor het gebruik van *ANPR*-camera's (voor het *AMS* en de nationale technische gegevensbank), en derhalve ook voor de beperkte lijst van inbreuken vastgesteld door deze toestellen conform artikel 62 wegverkeerswet, voorzien in het Koninklijk besluit. Indien de opname van deze verkeersinbreuken in een Koninklijk besluit nu wordt geschrapt, en derhalve **elke inbreuk** op de WPW vastgesteld door een onbemand automatisch toestel bijzondere bewijswaarde verkrijgt, dient deze verruiming eveneens te worden geanalyseerd door middel van een *DPIA*. Het betekent dat de *DPIA* van de Ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie m.b.t. het *AMS* een *update* dient te krijgen.

15. Hieromtrent is het tevens van belang op te merken dat in de huidige stand van de wetgeving het gedrag van personen wettelijk gezien NIET door *ANPR*-camera's kan worden verwerkt/opgenomen in de een lokale of nationale technische gegevensbank. Identificatie van een persoon kan nu wettelijk gezien (nog) niet met deze toestellen. Momenteel kunnen enkel volgende gegevens worden verwerkt, zoals bepaald door art. 44/11/3decies WPA: "*De technische gegevensbanken die werden gecreëerd naar aanleiding van het gebruik van intelligente camera's voor de automatische*

nummerplaatherkenning of van intelligente systemen voor de automatische nummerplaatherkenning bevatten de volgende gegevens, indien zij verschijnen op de beelden van de camera's :

- 1° de datum, het tijdstip en de precieze plaats van langsrijden van de nummerplaat,*
- 2° de kenmerken van het voertuig dat verbonden is aan deze nummerplaat,*
- 3° een foto van de nummerplaat aan de voorkant van het voertuig en in voorkomend geval, aan de achterkant,*
- 4° een foto van het voertuig,*
- 5° in voorkomend geval, een foto van de bestuurder en van de passagiers,*
- 6° de logginggegevens van de verwerkingen."*

Men kan derhalve de nummerplaat lezen, het voertuig identificeren, en een link maken met de titularis van het voertuig via de nummerplaat, maar er is actueel geen (biometrische) verwerking van gegevens mogelijk omtrent de bestuurder en/of passagier, die dienstig zouden kunnen zijn voor een unieke identificatie, waardoor men ook geen gedragingen (of bepaalde inbreuken) zoals afwezigheid van de gordeldracht, gsm gebruik achter het stuur (en eventuele andere handelingen die men in de toekomst zou willen verbieden (vb. krant of boek lezen, ...), enz. ... kan linken aan de bestuurder. Derhalve lijkt het in de huidige stand van de wetgeving moeilijk zonder meer bijzondere bewijswaarde voor **alle** overtredingen uit de wegverkeerswet toe te kennen aan materiële bewijsmiddelen geleverd door onbemande automatisch werkende toestellen.

Het komt aan de steller van het voorstel toe om hierop nader in te gaan en toelichting te verschaffen. Het komt zoals gezegd uiteraard aan de wetgever toe om de bijzondere bewijswaarde van een vaststelling door een onbemand automatisch toestel al dan niet uit te breiden naar alle mogelijke inbreuken op de WPW. Er dient echter wel duidelijkheid te zijn hoe (bv. door middel van welke algoritmes, verwerkingsprocessen, eventueel gebruik van gezichtsherkenningstechnologie, enz. ...) men deze vaststellingen zal doen met de ANPR-camera's. Dit dient in een DPIA nader te worden toegelicht nadat zo nodig ook het wettelijk kader is aangepast. Het huidige wettelijk kader voor het gebruik van gezichtsherkenningstechnologie is naar het oordeel van het Controleorgaan momenteel sowieso niet toereikend, los van de vaststelling dat technische gegevensbanken de lege late enkel kunnen voor ANPR camera's of systemen.

16. Tenslotte kan nog de vraag naar de *ratio legis* worden gesteld m.b.t. het ontbreken van een democratische toetsing (i.t.t. bijvoorbeeld de gemeenteraad, die in principe inzage heeft in de DPIA vanwege de lokale politie met betrekking tot het cameragebruik in een gemeente en daarvoor ook expliciet een geïnformeerde toestemming moet verlenen, *cf.* artikel 25/1 en volgende WPA) in artikel 62 WPW. Het artikel 62, 7^e lid wegverkeerswet, dat enkel voorziet in een 'overleg', georganiseerd door de bevoegde gerechtelijke, politionele en administratieve overheden (in de praktijk de burgemeester), waaronder de wegbeheerder, betreffende de plaatsing en de gebruiksomstandigheden, kan natuurlijk

niet de vergelijking doorstaan met de formele en geïnformeerde instemming van de gemeentera(a)d(en) ¹².

OM DEZE REDENEN,

Het Controleorgaan op de Politionele Informatie,

verzoekt de aanvrager gevolg te geven aan de hogervermelde opmerkingen.

Advies goedgekeurd door het Controleorgaan op de Politionele Informatie op 18 februari 2021.

Voor het Controleorgaan,

De voorzitter,

(get.) Philippe ARNOULD

---

¹² Koninklijk besluit van 11 oktober 1997 betreffende de bijzondere modaliteiten van het overleg voor de bepaling van de plaatsing en de gebruiksomstandigheden van vaste automatisch werkende toestellen in afwezigheid van een bevoegd persoon, bestemd om op de openbare weg toezicht te houden op de naleving van de wet betreffende de politie over het wegverkeer en haar uitvoeringsbesluiten (B.S., 24 oktober 1997).